

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 143

TARRAGONA, DIJOUS, 7 DE GENER DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

UNA VISITA A MADRID

Tarragona-Aranjuez

I

Una visita a la capital de la República és sempre interessant. Si abans dels successos actuals, quan la normalitat era absoluta arreu d'Espanya, la gent tenia una forta predilecció per Madrid, què farà avui, quan el feixisme mundial s'aboca a les portes de Madrid i assassina i metralla a gent innocent?

Els subordinats de Franco i Mola i tota aquella gent que en les eleccions celebrades el 16 de febrer del 1936 es deien d'ordre, ja fa dos mesos que lluiten a la desesperada per tal de poder entrar a Madrid. En lloc d'aconseguir-ho, cada vegada que ataquen una afirmació: Una desfeta per al feixisme mundial! Carlistes, gent dretana aliada amb moros, terç, italians i alemanys assetgen la capital de la República, confiant que un dia no molt llunyà podran passejar-se pel Passeig de la Castellana o bé podran prendre tranquil·lament una copa de conyac al Negresco o a l'Acuario. Vana il·lusió! Nosaltres que hem vist Madrid, que hem viscut uns dies allí, podem donar una idea clara i categòrica de la situació en què es troba Madrid: TOTS ELS ATACS FEIXISTES SON INUTILS, I EL QUE FAN ES EVIDENCIAR CADA VEGADA LA SEVA INUTILITAT DE COMANDAMENT!

Ens hem desplaçat a Madrid per tal d'acompanyar l'expedició que el Socors Roig Internacional junt amb el nostre diari LLIBERTAT ha enviat amb destí als heroics madrilenys.

El viatge en tren és un xic pesat. Si es podés anar per Saragossa, llavors seria un viatge esplèndid, però haver d'anar cap a Albacete no pot ésser. S'han de fer varis canvis en el ferrocarril. De Tarragona a Tortosa. D'aquí a València. De la capital del Tàrria es fa canvi amb el tren que surts envers La Encina. El fred no es deixa sentir guaire durant aquest trajecte, però quan s'arriba a la població esmentada darrerament, és quan comença a sentir-se. Les matineses són crues i gelades. El glaç es troba fàcilment per damunt d'una herba o d'una pedra. Quan plou sembla una cosa estranya. De La Encina s'agafa altra volta el tren fins a Albacete.

Durant aquest trajecte ja comença a veure's alguna destroça de l'aviació feixista. A Chinchilla anotem el primer estrall. A 100 metres de l'estació s'hi trobava la Fàbrica de Farines. Un aparell fació hi deixà caure unes bombes que la destrocaren i ocasionaren la mort d'un noi. Content d'haver mort a un infel·lic, empenregué novament direcció envers la seva base.

Aquest mateix aparell és el que en les estacions que segueixen Chinchilla feu algunes aparicions, intentant volar el penal de Chinchilla, que es troba a una muntanya un xic apartada del poble. Els seus criminals propòsits no foren aconseguits.

Al sortir d'aquest poble es van veient els estralls de l'aviació enemiga. Pot veure's clarament que l'únic propòsit que els anima és destrocant estacions i poder d'aquesta forma tallar la via.

De Chinchilla es va directe fins a Albacete. Allí la gent viu en peu de guerra. La vigilància és rigurosa. Els guàrdies d'assalt encarregats de la vigilància exigeixen a tothom els documents i els revisen escrupolosament. Si a La Encina apreta el fred, encara sembla que apreta més en aquests indrets.

La nostra entrada a Albacete és curta. Poc a poc entrem de ple a la regió manxega. El terreny és pla i les seves terres es troben curosament conreades. Llargues extensions de terreny ple de ceps. El lloc de la formosa collita del vi és a La Roda. Les vinyes es tro-

(Segueix a la pàgina 2)

Meditacions lliures

UN BON CONSELL A QUI L'HA DE MENESTER

Amb lloable zel i no poc entusiasme, s'estan constituint arreu de la nostra terra, bon nombre de centres de Cultura llibertària. No té dret ningú, ni àdhuc els que militen al camp revolucionari a escandalitzar-se d'aquell qualificatiu. I no té dret a escandalitzar-se'n ningú, perquè, de fet, no existeix o no ha d'existir per a l'home íntegre la Cultura, si no és llibertària, car a fi de comptes, la Cultura sense llibertat és com un aeroplà sense plans de sustentació: no serveix

per a volar. I Cultura, en definitiva, és el vol lliure i senyorívol de la intel·ligència.

Benvinguts siguin doncs, aquests centres de cultura llibertària. N'ixen en bona hora i no els mancarà pas feina, ni la glòria de poder-la fer a despit de tota mena de dificultats. Ja és sabut que resulta força més penós i difícil sembrar Cultura entre els que l'han de menester, que sembrar faves a un roquer. Cal, però, vigilar amb molta cu-

ra, qui són els homes que tot dient-se amics de la Cultura llibertària, s'acostaran ara a les tribunes de les noves entitats, per tal d'abocar-hi la seva sabiduria.

Allò que primerament es necessita per tal de tenir dret a ocupar aquella tribuna, és acreditar amplament un historial net de tota màcula reaccionària o antilibertària; i que realment un hom s'ha educat i ha crescut en el si de les idees llibertàries. No n'hi ha prou en què un home llibertàriament desconegut i conegut, en canvi, en un altre camp ideològic ben diferent, digui de cop i de nou: "Té: ara em dona la gana de ferme llibertari i de donar conferències llibertàries". Oh! no. No és això, amics. Un llibertari no s'improvitza com aquell que improvisa un lerrouxista o un centrista de Portela. Un llibertari es modela del bloc verge estant, amb totes les penes, els treballs i la despesa de temps que comporta, si més no, una genial obra escultòrica.

Aquests llibertaris de despusahir, criats, amamentats, nodrits i crescuts parasitament dintre l'ambient tirànic de la reacció, no tenen dret a fer-nos creure que tot un esperit es transforma de blanc en negre en vint-i-quatre hores, com per obra d'un joc de mans. La tribuna dels centres de Cultura llibertària, són per als que ho són de soca-arrel. Per als veterans que per llibertaris eren empresonats i exilats, pels que avui es diuen llibertaris, com aquell que posa un parallamps a la seva teulada. Per als joves que han nascut ja i s'han desenvolupat en un ambient de plena exaltació llibertària, duent, per tant, l'ànima verge i pura de tota contaminació perversidora.

Els llibertaris de nova trinxera, encara que llueixin títols acadèmics, no hi tenen res a fer allí, a dalt de la tribuna. La tribuna és per als mestres, per als apòstols. Als neofits, sobre tot si són de dubtosa procedència, els correspon, si és cas, un reconet ben amagadet, des d'on puguin escoltar i meditar. Solament així podria ésser que, amb el temps, si tan sincer és el seu canvi d'orientació espiritual, se'ls considerés com a veritables llibertaris i se'ls atorgués l'honor de figurar al costat dels que es poden qualificar a si mateixos d'aimants de la Cultura llibertària, sense que els colors els pugni a la cara, i el diable s'hi faci un tip de riure.

LUDOVICUS

Esquerra Republicana de Catalunya a Tarragona

Per primera vegada d'ençà del 19 de juliol el Partit majoritari de Catalunya deixarà sentir la seva veu a la nostra ciutat el pròxim diumenge, dia 10, al Teatre Tarragona. La democràcia republicana i catalanista podrà escoltar els parlaments dels companys

ROURET
ANDREU
GALES
COROMINES
CARLES PI I SUNYER
Per la Guerra, per la Revolució i per CATALUNYA, assistiu-hi!

Carta de un refugiado

DISCIPLINA Y MORAL

Un soldado indisciplinado es un enemigo involuntario, dentro de mis filas.

(Napoleón Bonaparte).

La Moralidad en los hombres es la garantía suprema del Éxito, en sus empresas.

(Cap. V. del Quijote. M. de Cervantes).

La disciplina, bien entendida, debe estar divorciada con todo género de política.

En la guerra, en la fábrica, en el campo, el mayor factor de producción se consigue si la disciplina ha logrado cuajar dentro del seno de los productores. Si ésta está en embrión, los resultados pueden ser probables, pero nunca seguros del éxito que se menciona.

Mandar es una misión, suprema, que se coordina dentro de los cerebros coronados por una inteligencia clara y concisa, por cuyo motivo deben mandar los menos para obedecer los más.

Si por el contrario mandan los más para obedecer los menos, el resultado del problema sería en extremo desastroso.

Por lo tanto, tenemos demostrado, quizás desde nuestra primera enseñanza, que no puede existir ni orden sin disciplina, ni disciplina sin orden.

Obedecer es tan fácil, como dejar hacer. Mandar es tan difícil, como tener que hacer.

Los altos mandos de los destinos de España, de esta España libre y proletaria, deben de imponer sobre nuestros intereses, sobre nuestra política, tanto de clase como de partido, y aún sobre nuestras propias necesidades, la creación de una disciplina diáfana y precisa, sin matices de soberbia, que con la unidad de mando fuese la base fundamental para el logro esencial de nuestros anhelos.

Bien entendido que todos los camaradas, sin egoísmos partidistas, o sin ambiciones inlogrables, tenemos la obligación de colaborar en este bien común, para evitar "el mal mayor" que tanto perjuicio origina, cuando se persiguen fines tan justos y tan poderosos, como son por los que estamos luchando en horas tan decisivas para el bien de la causa.

Disciplina y Moralidad, en los jefes del Pueblo.

Disciplina y Moralidad, en nuestros obreros y soldados.

Disciplina y Moralidad, debe de ser la consigna de la vanguardia y la retaguardia. En la primera, porque así el enemigo tropezará con un ejército rojo y sano que resultará invencible y sus barreras infranqueables, y en la segunda, porque los cargos no tropezarán con los falsos escollos del enemigo oculto y la labor a realizar será fructífera en lugar de inútil.

Prueba evidente de estas tristes realidades es que hasta hoy el único sitio donde la moral y la disciplina se desarrollan con pasos de gigante es en los frentes de nuestra vanguardia y allí el enemigo sufre diariamente derrotas que le diezman y lo desmoralizan... pero, en la retaguardia toda la labor está por hacer todavía.

Hombres jóvenes, con sueños ilusos de pequeños burgueses, se encuentran confundidos dentro de

comités orgánicos o ejecutivos de privadas misiones.

Los vagos de naturaleza invaden las ciudades, mezclados unos entre los evacuados con pretextos inútiles, y otros campando libremente con la mano tendida implorando la caridad pública, con caras de frío, y alegando padecer enfermedades producidas en el frente, donde son absolutamente desconocidos.

Los enfermos curados que con la documentación oficial rechazada tiempo ha se escudan de sus obligaciones, haciendo alarde de sus dolencias, o aquellos que teniendo precisión de sufrir sencillas operaciones, como la de hernia, por ejemplo, pasaron por el hospital para hacer acto de presencia y después, no se ha vuelto a tener noticias de ellos.

Los comités de evacuados y el Socorro Rojo Internacional, pueden ser dos buenos "cebos" para capturar a esta calaña, que sólo sirven para desmoralizar y por lo tanto los que predicán en contra de la disciplina.

Los primeros, dando cabida dentro de su seno a compañeros sanos de conciencia y moral, porque éstos conocen, mejor que ellos, como se "ragua el hierro dentro del fuego, y saben el movimiento de todos los albergados y su forma de conducirse; y el Socorro Rojo porque a él recurren todos para pedir su ayuda, cuando la necesidad les arrastra a dar la cara.

Esta es la Moral y la Disciplina de la Retaguardia. La triste verdad, que nos distancia tanto de la labor desarrollada en nuestros frentes y que si no se corrige, puede acarrear horas de tragedia y dolor a la hora final de los acontecimientos.

Mientras nuestros hermanos luchan con el enemigo negro, del fascismo, otros... muchos quizás, se escudan indiferentes hoy ante las horas de pelea, pero pobres de ellos como den lugar a que los mismos que hoy son guerreros, mañana se conviertan en jueces, entonces, con disciplina o sin ella, los altos mandos resultarán impotentes para evitar esa segunda tragedia que si no se llama guerra, se llama contrarrevolución.

Cobardes y emboscados. Alerta!

DANIEL R. PRADEDA

Al magne concert que executará demà, a dos quarts de set de la tarda, la

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

no deu mancar-hi cap veí de la nostra ciutat. Passareu unes hores agradoses i contribuïreu a alleujar el dolor dels que, als Hospitals, sofreixen per la llibertat dels homes i dels pobles.

Acudiu-hi tots com un sol home.

Tarragona-Aranjuez

(Ve de la pàgina 1.)

ben agermanades les unes amb les altres i sembla com si solament fos una espesa capa d'aquests arbust.

D'Albacete fins a l'Alcàzar invertim cinc hores. Hi arribem de nit. La població completament a fosques. L'estació solament està il·luminada per uns petits llums d'oli. Allí s'hi troben tots els milicians que es dirigeixen als diferents fronts de Madrid. En aquest punt cada dia es forma el tren que nosaltres anomenem el "sevillana". A més de milicians s'hi troben molts refugiats. Esperen el moment oportú per a poder agafar el tren que els ha de portar a la regió valenciana o bé a la nostra Catalunya, on trobaran el repòs necessari per tal de refer-se de les energies perdudes aguantant els criminals bombardeigs dels feixistes. Dones, infants, que s'han vist precisats a sortir de la seva terra després d'haver abandonat els seus béns, robes, casa, família...

Ací comencen les dificultats per a tirar endavant. Hem d'estar 16 hores aturats en espera del tren que es formi cap Aranjuez.

La nostra il·lusió per a arribar a Madrid és grossa! A la tarda sortim altra volta cap a Aranjuez. El terreny és pla com un passeg i això dificulta un xic la marxa del tren. La raó és ben senzilla. Com que l'aviació acostuma a volar per aquells indrets, s'ha d'anar amb molta cura per tal de no veure't cara a cara amb ella. Passem per Quintanar de La Orden. La nostra marxa continua fins a Villacañas. Ací parem llarg temps. Podem veure novament les destroces de l'aviació. Emprenem altra volta la marxa. Dues estacions abans d'arribar a Aranjuez, lloc on Rossinyol hi passava llargues temporades, es troba Castillejos. Aquest poble es troba evauat. Al costat s'hi troba una muntanya anomenada Añoover de Tajo. En aquest punt els facciosos hi tenen emplaçades unes peces d'artilleria. Una prova del perill és que el tren para una estació abans d'arribar-hi. Els llums són apagats. El maquinista carrega de carbó. Tapa les vàlvules i els llocs on surten les flames del foc i es passa per allí a una velocitat fantàstica. El curiós del cas és que com que el terreny és pla i ells es troben en un lloc alt es passa enfront d'ells a una distància de dos quilòmetres i amb una llargada de tres quilòmetres. Es un lloc molt perillós. El poble es troba completament il·luminat i d'aquesta forma els facciosos veuen clarament qui passa per baix. A l'altra part de la via hi ha els milicians del govern que ho recorren tot, després d'haver canonejat els facciosos els trens.

El principal canó de la muntanya d'Añoover de Tajo, que calla durant uns 25 dies, torna ara a funcionar. El sargent que el disparava es presentà a les forces d'Aranjuez amb el "cerrojo" de l'esmentat canó. Tota la circulació que es fa per allí és a la nit.

Passat aquest perill desseguida es troba Aranjuez. Ací acaba el tren. En aquesta magnífica ciutat no s'hi coneix gaire el bombardeig de l'aviació enemiga. El trajecte Aranjuez-Madrid es fa amb cotxe.

RAMON COLL

Demà publicarem el fi, titulat: MADRID.

D'ensenyament

La "Gaceta" del 2 del corrent publica la següent O. M.:

"D'acord amb el que disposa el decret de 27 de setembre darrer, Aquest Ministeri ha tingut a bé resoldre:

Primer: Que cessin en llurs destins, amb pèrdua de tots els drets escalafonals i de la carrera, els mestres nacionals de la província de Tarragona que a continuació s'esmenten:

Vicenç Roselló Gràcia, de Vendrell; Maria de la P. Marsal Espasa, de Valls; Carme Capdevila Torrell, de Cabra del Camp; Carme Marimon Batalla, de Cabra del Camp; Teresa Marimon Batalla, de Valls; Antònia Borràs Gili, de Valls; Josefina Gisbert Pinyol, de Caserets; Fernando Vidiella Roca, de Mora d'Ebre; Maria J. Porras Castellanos, de Arnés; Roberta Antipara Rigotti, d'Alforja; Josep Sans Girona, de Les Irlles; Josepa Nolla Solé, de Reus; Montserrat Altés Garrós, d'Alfara; Teresa Aznárez Marco, d'Amposta; Constància Secall Gallisà, de Benifa-

llet; Elena Bladé Vizcarro, Pere Font Laguarda i Pilar Nos Nebot, de Rasquera; Pilar Vagué Descarga, de Roquetes; Josefa Amigó Torres, de Santa Bàrbara; Joan Martorell Martí, Josefa Sol Forés i Francesca Garrós Recatalà, de Tortosa; Assumpció Santa Inès Adell, de Regués-Tortosa; Filomena Gisbert Pinyol, de Jesús-Tortosa; Dolors Marimon Batalla, Emília Gil Albert i Enric Roca Ribera, d'Ulldecona; Joan Bta. Valdés Pastor, de La Miliàna-Ulldecona; Antònia Lasala Campodarme, de Capsanes; Jaume Alabart Fàbregas, de Lloà; Maria Murtra Tost, de Forés; Emili Fèlix Valdés, de Montbrió de la Marca; Dolors Roset Roset, de Rocafort de Queralt; Carme Esandi Ollobarren, Just Carreras Bartolomé i Josep Duart Palomar, de Solivella; Josefa Forest Vives, de Vallespinosa - Santa Perpètua; Timoteu Zanuy Llançà, Carles Homedes Pérez i Carme Cardona Cabré, de Tarragona; Francesc Ferrer Bonet, de Vilase-

Segon. Que així mateix siguin forçosament jubilats els mestres següents:

Faustí Poy Segura, de Les Pobles - Aiguamúrcia; Maria Castilho Visa, de Bellveí; Paula Aquilué Claraco, de Saiforas - Banyeres; Josefa Santaella Melich, de La Nou del Gaià; Maria Ibern Grau, de Papiollet - Sant Jaume dels Domenys; Lluís Forcada Calzada, de Les Ordres - Aiguamúrcia; Raimunda Domènech Gavalda, d'Alí; Magdalena Giró Oriola, de Pont d'Armentera; Filomena Terren Toña, d'Alcover; Angela Iglesias Civit, Fernanda Amerle Constante i Maria Pujol Barberà, de Valls; Enriqueta Colomé Benavides, de Picamoixons-Valls; Joan Francolí Aguado, de La Masó; Antoni Badia Rovira, de Vilallonga; Carme Solà Guinjoan, d'Alcover; Francesc Ferrer Robert, de Valls; Dolors Berengué d'Ossó, de Ribarroja; Lluís Vinyes Vinyoles, de Mora d'Ebre; Felipa Loza Ruiz, de Benissanet; Domènec Borja Aiqué, d'Almóster; Dolors Pedro Pujol, de Castellbell; Emili Gascon Zuriñaga i Josefa Casas Cabré, de Reus; Jesús de Porta Loste, de Riudoms; Andreu Lavega Munné, d'Alcanar; Assumpció Alvarez Van dellos, d'Amposta; Ezequiel Fornàs Moliner, de Rasquera; Ramona Rubio Roca, de Roquetes; Orenio Sales Navarro, de Santa Bàrbara; Cinta Martínez Grego, de Tortosa; Madalena Ferran Salvadó, de Jesús - Tortosa; Marcelina Coy Riera, de La Crau - Tortosa; Melcior Pinyana Trinchat, d'Ulldecona; Antònia Coca Casas, d'Argentera; Assumpció Sas Poquet i Miquel Roigé Gisbert, de Cabacés; Frederic J. Segarra Grau, de Darnós - Tivissa; Carles Vilar Vidal, d'Hospitalet de l'Infant; Maria Pàmies Sabater, de Llevaria-Tivissa; Francesca Dols Pàmies, de Ciurana; Felisa Ferrer Ramos, de Vinyebre; Albert Gratacós Moliné, d'Espluga de Francolí; Mercè Llorc Briandó, de Pira; Prima Bartolomé Escardó, de Prenafeta-Montblanc; Concepció Carreras Creus, de Constantí; Josefa Melendres Vidal, de Rourell; Josep Borrell Bernat, de Pallaresos; Joan Navarra Busanya, Francesc Vives Lagrava, Josep Roig Pujol i Pere Bahina Puig, Teresa Ibarz Panadés Ferrer, Eustàssia Pujolar Aznárez, Dorotea Solé Bes, Joana i Josep Maria Sarradell Rabal, de Planas, Constanci Cortés Agustín Tarragona; Augusta Rubio Tolezano, de Vallclara.

La "Gaceta" del dia 3 del corrent publica la següent O. M.:

"Complimentant el disposat per decret de la Presidència del Consell de ministres del 27 de setembre del 1936,

Aquest Ministeri ha tingut a bé resoldre:

Primer. Que cessin en llurs destins, amb pèrdua de tots els drets de la carrera, els funcionaris següents: Anna Biader del Castillo, professora numerària de l'Escola Normal de Tarragona Teresa Manuel Roca, Pau Ricomà Tutusaús, Marcel·lina Sòria Ruiz de Luna, i Maria Rebull Cabré, auxiliars de la mateixa Normal.

Segon. Es declaren forçosament jubilats Joan Ribera Villaró, Laura Miret Bernat i Josep Salazar Chapela, professors de la Normal de Tarragona.

Tercer. Es declara disponible governatiu, amb els dos terços de l'haver, el professor de la mateixa Normal, Miquel Sancho Barreda, i

Quart. Que cessi en el càrrec de regent de l'escola graduada anexas a la repetida Normal de Tarragona, Santos Vicente Valdoví, que quedarà de mestre de secció de la mateixa escola.

El que dic a V. I. pel seu coneixement i demés efectes.

València, 1 de gener del 1937.

P. D., L. Alaminos.

Senyor Director general de Primera Ensenyança.

La "Gaceta" del dia 4 del corrent publica la següent O. M.:

Cessats del servei i d'acord amb "Per atendre degudament les ne el disposat en el decret del Ministeri d'Instrucció pública de 23 de setembre ("Gaceta" del 24),

Aquest Ministeri ha resolt traslladar els següents professors d'Escola Normal del Magisteri:

Lluís Alonso Martínez, a la Normal de Ciudad-Real.

Francesc Manuel Nogueras, a la Normal de Cuenca.

Josepa Pérez Solsona, a la Normal de Màlaga.

Ramir Sas de Múrias, a la Normal d'Albacete.

El que dic a V. I. pel seu coneixement i demés efectes.

València, 1 de gener del 1937.

P. D., W. Roca.

Il·lustríssim Director general de Primera Ensenyança."

ORTOPEDIA I OPTICA

A. BUDESCA

Unió, 2 - Tarragona

El comentari nostre a una O. M.

A la secció d'Ensenyament, segons disposicions, aparegudes darerament a la "Gaceta", que fan referència als cessis, jubilacions, disponibles forçosos i trasllats del personal docent de les comarques tarragonines.

Un dels trasllats dels professors de l'Escola Normal ens obliga a escriure aquestes ratlles de protesta, perquè entenem que el trasllat de la professora Lluís Alonso Martínez a Ciudad-Real és un escarni al nou estat de coses, molt si es té en compte que amb menys causa que ella han perdut i perden els destins infinitat de funcionaris de totes les categories.

Fa unes setmanes comentàvem lleugerament una disposició semblant i fonàvem a les autoritats corresponents material suficient per evitar aquesta bufetada a la nostra terra. Avui ja no insistim, perquè tenim la seguretat que una part de l'odi que la persona de referència sent envers els catalans és compartit, encara, pels que no reben de nosaltres altra cosa que benifets.

Acabem aquest comentari amb la convicció que els anticatalans segueixen gaudint d'alta protecció. I això, malgrat que amb la catalanofòbia hi vagi el reaccionarisme. I sinó el cas exposat ho demostra. A veure si serà un mèrit ésser feixista i enemic de la nostra terra!

Relotges ROIGÉ

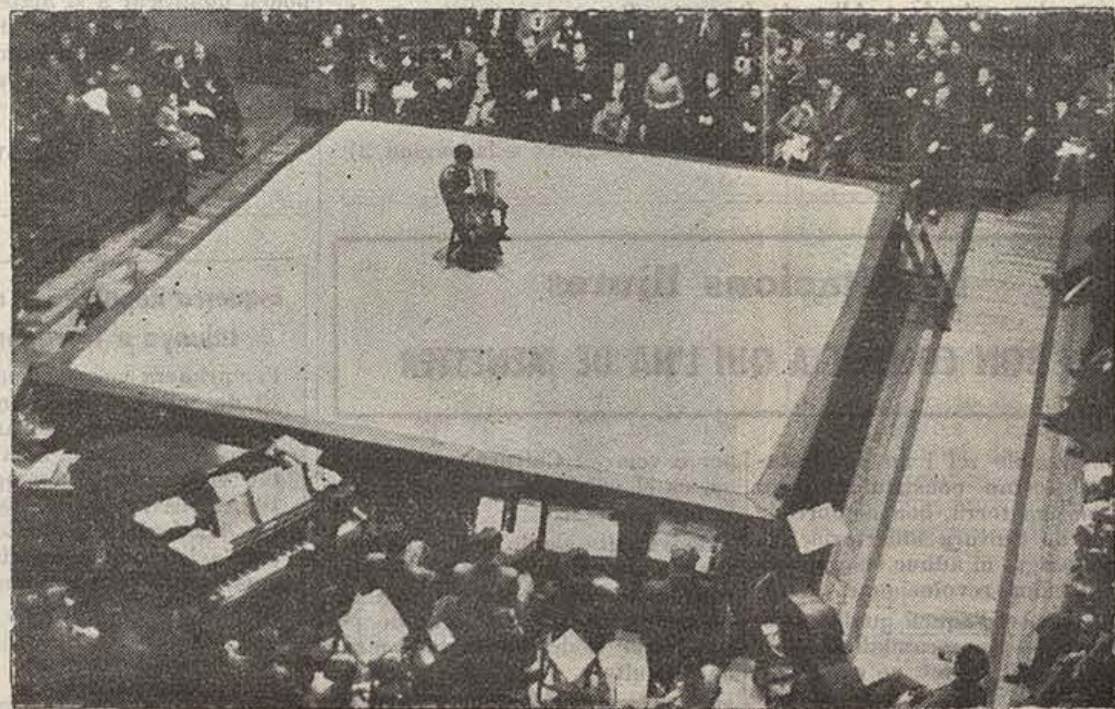
Tallers propis

J. Maurin, 20-Tarragona

CASA POU

Perfumeria, Merceria
Flors artificials

Angel Guimerà, 13, TARRAGONA

El festival infantil celebrat al Teatre Olímpia de Barcelona. Aquest gravat ens mostra un infant que s'hi donà a conèixer com a clow-musical, essent una revelació artística.

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

CARRERES

Domini sense esforç

ACADEMIA

ROIG

De la I setmana de l'infant

REPARTIMENT ALS POBLES

Ahir els companys de la Comissió van traslladar-se als pobles que faltava per visitar, d'aquells on hi ha infants refugiats de Madrid. Els foren lliurats els respectius lots de joguines i es produïren les conseqüents escenes de gran alegria entre els menuts.

AVUI, AL TEATRE TARRAGONA

Tal com vàrem dir, avui, a les deu del matí, serà celebrat al teatre Tarragona, amb tots els ets i uts, l'acte del repartiment de les joguines als refugiats de Tarragona i als fills dels milicians. Per tal que la festa resulti una festassa, hom ha combinat el següent magnífic programa, els alicients del qual no cal ponderar:

I. La Banda del Regiment número 15 interpretarà els himnes "La Internacional" i "Els fills del poble".

II. Sessió de Cinema infantil.

III. Música i cant a càrrec dels infants de la Casa d'Assistència Social.

IV. Gràcies saïnet de Fernández del Villar, "Te la debo S. Rita", interpretat pels actors professionals Ascenció Jurado, Ascenció Monge, Teodor Monge, i els nens Monge i Jesús Gastón.

V. Actuarà un acreditat il·lusionista, "Braynsony", i l'aplaudirà ventríloc "Gran Fregolino".

VI. La Banda del Regiment número 15 finalitzarà amb l'execució dels himnes nacionals.

Cal advertir molt especialment, que els nois i noies refugiats a Tarragona i els fills dels milicians hauran d'ocupar precisament els seients del pati de "butaques" per tal que puguin pujar ràpidament a l'escenari, quan els arribi l'hora de recollir el present de joguines que els serà fet.

Als infants del Sanatori i als de la Casa d'Assistència Social, les joguines els seran lliurades al seu estatge respectivament.

NOTES INFORMATIVES

AJUNTAMENT de TARRAGONA

Anunci

El Comitè Permanent d'aquesta Corporació municipal, en sessió celebrada el dia 28 de desembre prop passat, acordà cobrir tres places d'ordenança auxiliar per mitjà d'examen i d'acord amb les següents

BASES

Primera. — Per a prendre part a l'esmentat examen, caldrà reunir les condicions següents:

a) Esser espanyol.

b) Acreditar bona conducta i manca d'antecedents penals.

c) No patir malaltia ni defecte físic que l'impossibiliti per a exercir el càrrec.

d) Esser major de vint-i-tres anys d'edat i no excedir de quaranta el dia que es publicui aquest anunci al "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya".

Segona. — Els que desitgin prendre part en aquest examen ho sol·licitaran per mitjà d'instància dirigida a l'alcalde-president d'aquest Ajuntament, les quals instàncies hauran d'ésser presentades a les oficines de Secretaria durant el termini de deu dies a partir del següent al de la publicació d'aquest anunci al "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya".

Tercera. — Els sol·licitants hauran d'acompanyar a la instància els documents que s'expressen a continuació:

a) Certificat de l'acta d'inscripció de llur naixement al Registre civil.

b) Idem de bona conducta, lliurat per l'Alcalde de la població de residència.

c) Idem de manca d'antecedents penals.

d) Idem de no patir malaltia contagiosa ni defecte físic que l'impossibiliti per a exercir el càrrec.

e) Idem acreditatiu de que perteneix des de fa dos o més anys a una Sindical o Centre d'Esquerrers, extesa per la mateixa Sindical o Centre al qual perteneixi.

Quarta. — El Tribunal d'exàmens estarà compost per l'alcalde o conseller-regidor en qui delegui, el conseller-regidor del Departament de Governació, un conseller designat pel Comitè Permanent i el secretari de la Corporació.

Cinquena. — Els exàmens versaran sobre les matèries següents:

1. Exercicis de lectura i escriptura de castellà i català.

2. Elements d'instrucció primària.

3. Coneixement dels carrers d'aquesta ciutat i situació dels

centres i dependències públiques de caràcter oficial.

Sisena. — En igualtat de condicions d'aptitud seran preferits els naturals de Tarragona, o els que portin deu o més anys de residència a la mateixa capital.

Setena. — Els individus nomenats gaudiran del jornal de vut pessetes més el 15 per cent decretat pel Govern de la Generalitat, i tindran els drets i deures dels empleats d'aquest Municipi, en general, i els que determina l'article 58 del Reglament del Personal d'aquest Ajuntament, per als Ordenances.

El termini per a prendre possessió, és el d'un mes a comptar de la data de nomenament, transcorregut el qual setnse verificar-ho, es considerarà que renuncia al càrrec.

El que es fa públic per a general coneixement.

Tarragona, 4 de gener del 1937. — L'alcalde - president, J. Fort Gibern. — P. A. del C. P. — El secretari accidental, G. Melendres.

Laboratori Ràdio-Elèctric BOVÉ

us facilita el número premiat ahir en el sorteig dels cescs:

064

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Bové, Baixada Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

Ahir estigué a la nostra ciutat l'inspector general de Serveis de la Comissaria general d'Ordre públic, company Solé Arumí.

A les cinc de la tarda, en un dels salons de la Comissaria Delegada d'Ordre públic s'ha celebrat una reunió presidida pel Comissari delegat company Rodríguez, a la qual han assistit representacions de les forces sindicals i polítiques antifeixistes i el company Solé Arumí. A la mateixa s'ha tractat de la implantació del nou ordre revolucionari.

A les set de la tarda s'acabà la reunió i l'inspector de Serveis marxà cap a Valls on se celebrà una altra reunió.

Avui el company Solé, assistirà a una reunió que se celebrarà a Montblanc i Vendrell.

Ahir es traslladà a Barcelona l'alcalde Joaquim Fort acompanyat del conseller municipal de Finances, company Boronat, per tal de gestionar alguns assumptes d'interès per la ciutat.

A la nit ambdues autoritats retornaren a Tarragona.

Visites rebudes pel senyor Comissari en el dia d'avui:

Company Arnau i Martínez Novella, de la Delegació d'Economia; tinent coronel J. Liberal; comissió Ajuntament de Cornudella.

Abans d'ahir es celebrà la vista de la causa seguida contra els veïns de Mora la Nova: Eduard Bargalló, Josep Sastre, Josep Nogués, Angel Nogués i Lluís Nogués, acusats d'activitats feixistes.

El Tribunal Popular dictà sentència condemnatòria per a tots els processats.

Ha estat fixada la data del 14 d'abril per a la celebració de l'enllaç matrimonial de la senyoreta Josefina Ramos, del nostre amic Artur, amb el jove Joan Joanpere Roig, d'aquesta ciutat.

CASA EXCLUSIVA

en

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Unió, 15 TARRAGONA

PROGRAMA del concert que la Banda Municipal de Barcelona desgranarà el proper divendres a la nostra ciutat:

I

F. Pujol, J. Lamotte de Grignon.

"Avant per la Pàtria", obertura. Rimski - Korsakow. — R. Lamotte de Grignon.

"El Vol del Borinot", scherzo. Borodine. — Danses polowitzianes de l'òpera

"El Príncep Igor".

II

Schubert. — J. Lamotte de Grignon. "Simfonia en Si menor. (Inacabada).

I. Allegro moderato. II. Andante con moto.

Dukas. — J. Lamotte de Grignon.

"L'Aprenent Bruixot", scherzo

III

Vives. — "D. Lucas del Gígaral".

A. Giménez. — "El Ball de Lluís Alonso".

Breton. — "La Dolores".

Morera. — J. Lamotte de Grignon.

"La Santa Espina", sardana a i -R K vngM -in a7 tDE

Joan Sans Salafrañca

METGE

Malalties de l'aparell respiratori

RAIGS X

Consulta de 4 a 6

Unió, 2 pral. - TARRAGONA

IMPRESSIONS

MENTRE MADRID RESISTEIX...

Els darrers atacs del feixisme a la capital de la República, s'han establert com sempre davant l'heroica resistència dels veritables fills del poble que s'han juramentat a morir abans de recular ni un sol pas.

La massacre de Madrid continua, cauen diàriament acrobilles pre la metralla, dones, vells i infants. L'avituallament de la població es fa amb dificultats. Madrid però resisteix i compleix amb exactitud de màrtir aquella consigna de "la tomba del feixisme serà Madrid".

Mentre Madrid resisteix però..., mentre són vilment bombardejades ciutats com Màlaga, Almeria, Bilbao, Cartagena, etc., hi ha ciutat, hi ha reraguarda que viu com-

pletament fora de l'àmbit de guerra. La gent — recordem en aquests moments el conflicte del pa de Barcelona — no saben o no volen sacrificar-se, i no es consideren amb el deure de sofrir ni una sola privació, ni un sol mal de cap.

Catalans! Girem l'esguard vers aquests fronts de guerra, analitzem la realitat de Madrid, mireu la tragèdia del seu veïnat i de llurs defensors, i aleshores amb la consciència neta de tota coacció, confessem sincerament que no complim amb el nostre deure.

No s'hi val a crear conflictes a reraguarda! Si hi ha escassetat d'un article, cal saber prescindir-ne; si no podem arribar a dos pans per dia mengem-n'hi un o mig.

Prou manifestacions dones de Barcelona! el Consell de la Generalitat és l'únic responsable de la situació i sabrà — que ningú ho dubti — fer front a la realitat.

Pensem que molts que a Barcelona criden per la manca de pa no tenen ni dret a menjar-se'l, doncs mentre els seus germans són al front disposats a morir per l'ideal, ells es passegen tranquil·lament pels bulevards de la ciutat, sense fer cap cosa útil ni a la revolució ni a la societat.

S'ha d'acostumar tothom a sofrir i a lluitar amb els elements i reserves de què disposem.

Es l'hora suprema de la guerra! Prou inconsciència i més unitat!

CRIT

Oviedo torna estar sota el foc dels heroics minaires

Les columnes lleials ocuparen els cims del Monte Naranco desallotjant-ne els facciosos

Gijón, 6. — Per segona vegada el Monte Naranco torna a estar en poder de l'exèrcit lleial.

A mars dels facciosos no tenia altra finalitat que la de defensar Oviedo, i en les nostres la d'atacar-lo, ja que és la clau per a rendir la ciutat.

Per un dels seus extrems ja han sorgit els minaires asturians, que han clavat la bandera republicana en la part més alta del Monte.

Ahir, en un atac ràpid, les columnes governamentals van escalar el cim del Naranco, i fou tan ràpid l'avang que els facciosos que el defensaven, quan volgueren adonar-se'n, es veieren atacats per tot arreu, i llavors es llancaren per l'altre costat muntanya avall, per un desaparegueren recloent-se als segurs refugis de la fondalada.

Ja està al nostre poder el més agut dels vessants i ara, per segona vegada, Oviedo queda sota el foc de les nostres milícies i els rebels han perdut, amb aquesta operació de sorpresa, la seva única sortida. Per tant, Oviedo torna a ésser l'objectiu principal de les forces populars, que iniciaran novament el setge fins a vèncer la resistència enemiga.

No és aventurat l'auguri que així que comenci el nou atac, Oviedo serà nostre.

Al mateix temps que les milícies asturians coronaven el Naranco les nostres bateries canonejaven Grado amb gran intensitat.

El quarter general facciós ha estat traslladat ja de Grado; però continua essent lloc de les concentracions enemigues. Quan s'organitzava una d'aquestes el foc de les bateries lleials la dissolgué i ocasionà grandíssims estralls.

Amb l'ocupació de la part més elevada del Naranco i amb altres operacions que s'han realitzat el front asturià i d'Oviedo tornarà molt aviat a adquirir el més gran interès.

LINIA REGULAR DE GRANS VAIXELLS

YBARRA & C.^a

SEVILLA

Servei setmanal de cabotatge: Sortida tots els dimecres. Servei ràpid.

Servei quinzenal de cabotatge: Sortida quinzenal els dimecres. Servei corrent.

Servei quinzenal a Marsella: Sortida quinzenal els dissabtes. Servei dada 21 dies fixes al Brasil, Uruguai i Argentina: Sortida cada tres dimecres fixe. Servei correu de passatge.

Servei quinzenal a Nord Amèrica per la flota de la "COMPANIA ESPAÑOLA DE NAVEGACIÓN MARITIMA, S. A.", de Barcelona.

Servei combinat (via Marsella) per a l'India, Austràlia, Nova Zelanda, Xina i Japó, amb vaixells de les principals línies de correus anglesos.

Per a informes, al consignatari:

FILL DE JOSEP VILAR TOMAS

Plaça President Macià, 12, baixos

Telèfon 1412

Direcció telegràfica i telefònica: VILAR

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Rambla 14 d'Abril, 62, pral.
Telèfon, 1216
Impremta: Joaquim Maurin, 9

LLIBERTAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Mes. 2'50 pessetes
Trimestre . . . 7'50 pessetes
ANY 30' pessetes

Espigolant

Parlant de la dignitat heroica de la República, diu "El Dia Gráfico" en el seu editorial:

"Había bastado la presencia de un pequeño crucero alemán ante un puerto de Marruecos para humillar a Francia, forzándola a ceder territorios coloniales. Ahora no hay un pequeño crucero alemán en las costas españolas, sino toda una escuadra, y dentro de España, un ejército alemán, y, sin embargo, la España proletaria en armas se niega a negociar el canje de barcos y mercancías, porque va contra su derecho, y a admitir un diálogo, porque no supieron darle dignidad los alemanes."

Sobre el desembarc dels deu mil "voluntaris" italians que venen a ajudar els facciosos, diu "Diari de Barcelona":

"Res no se'ls ha perdut a la Península a aquests homes, la gran culpa dels quals és haver-se deixat abatere l'esperit, haver-se deixat encarcerar l'ànima, embutida en unes formes menyspreables, tot plegat per a cercar una sortida desesperada a uns problemes materials que el feixisme no resoldrà, no els resoldrà."

Sota el títol "La guerra continua", escriu "La Humanitat":

"La guerra continua! Es aquí, tràgica, sagnant, feréstega! Sem-

bla que encara no se n'ha adonat tothom o que hi ha qui no se'n vol adonar, per anar jugant el joc dels seus personalismes, de les seves rancúnies, de la seva "política". Encara pukulen per aci bandolers i gangsters, valents de cantonada, saltejadors de pisos i herois de descampat nocturn. Encara germinen maniobres, campanyes, esforços insensats de divisió i de pugna, amors propis implacables, definidors grotescos d'una veritat de la qual han instal·lat exclusiva a la nostra reraguarda..."

Davant de la necessitat que hi ha de prestar un decidit ajut a les autoritats, escriu "Treball":

"Estem assistint a l'espectacle lamentable de veure com una minoria exigua de provocadors neguiteja i indisciplina importants masses de població, aprofitant dificultats de proveïment, que són normals en temps de guerra, quan el comerç exterior es trasbalsa; quan el fet de minvar considerablement les exportacions crea dificultats per a disposar de les divises que la importació reclama; quan tot el mecanisme econòmic del país s'avarria i funciona, per llei natural, amb irregularitat; quan aquesta irregularitat s'agreuja per l'actuació de nombrosos grups i comitès que es creuen superiors a tota autoritat i lliures de tot control."

COMBAT

"Esquerra Republicana de Catalunya parlà el diumenge..."

Després de l'acte magnífic de Belles Arts, després dels parlaments vius, plens de responsabilitat i d'actualitat revolucionària dels companys que en aquests moments romanen a la direcció del Partit, Esquerra Republicana de Catalunya ha simulat un despertar —i parlem de simular, perquè en realitat el nostre Partit abans i després del 19 de juliol ha romàs dignament i sense defugir cap responsabilitat revolucionària als llocs de govern i a la vanguardia dels fronts de guerra (columna Macià-Companys)— enmig de l'aiguabarreig actual, i ha començat, d'acord amb la trajectòria marcada pel Consell Permanent, a fer rutil·lar el Secretariat de Propaganda des d'on han de partir totes les iniciatives i plans de difusió dels idearis del Partit.

Fins a la data el silenci ha estat norma incorruptible del nostre Partit, norma amb la qual hem servit la causa revolucionària d'una faïsa molt més efectiva que tots aquells que han pres el moviment popular com una festa major, i s'han escridassat, s'han barallat i inútilment, i àdhuc s'han occit per mor d'un prosselitisme més o menys digne i honrat. D'Esquerra Republicana de Catalunya també ha caigut gent, però passem per alt aquest greuge...

Un dels primers actes que Esquerra Republicana de Catalunya organitza, tindrà lloc a Tarragona el prop vinent diumenge.

La necessitat, la justificació d'aquest acte i dels que vindran, ha

estat remarcada darrerament pels presidents respectius de la Comarcal i del Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya de Tarragona, companys Segalà i Castelló, per mitjà de LLIBERTAT, per tant, ara prescindirem de repetir el que ja han dit altres companys responsables del nostre Partit a Tarragona. Ells, conscients amb el deure de l'hora actual, i seguint les petjades del Consell Permanent, han dit en "Continuem..." i "Catalunya", coses i realitats que les multituds democràtiques de Tarragona i les seves comarques han anat cospant durant aquests cinc mesos de lluita, de sacrifici, de prova, d'assaig, de revolució.

Prompte els veritables demagogs els de "la festa major permanent" els indocumentats, els assassins d'ofici que han pres les comarques tarragonines per camp apropiat de llur gangsterisme contrarevolucionari, sentiran la veu d'Esquerra Republicana de Catalunya, la veu d'aquell Partit que els fa nosa perquè vetlla a tothora per l'endegament de la revolució i les responsabilitats d'una Catalunya lliure de bergants, grans i pròspera. Ah! si es pogués remoure la terra que cobreix tota aquesta allau de gent que sota l'escut de l'incontrolament ha fet dels fronts de guerra una lluita de proclitisme i de la reraguarda un niu de conflictes estèrils i contrarevolucionaris! No és, però, hora de remoure res. Davant de l'enemic solament hem de viure per a l'unitat.

El silenci d'Esquerra Republica-

na de Catalunya té una valor que molts encara, avui, i cegats per l'aiguabarreig social de què parlàvem, no saben apreciar ni agrair.

La llum vindrà, però, a desfer equívocs i a palesar davant de Catalunya, l'únic guiatge de nostra existència, la realitat crua d'aquests moments històrics.

Tarragonins! Recordeu-vos de que Esquerra Republicana de Catalunya el diumenge parlà a la vostra, i la nostre ciutat...

F. A.
Del Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya
Francesc Pi i Margall.

Secció Esportiva

COPS D'ESCOMBRA

UN ALTRE EXIT DE LA "VINAGRILLO"
Diumenge a Gràcia, debutà de Delegat del "Casal" el camarada Zanetti, membre destacat de la "Vinagrillo". I es guanyà el partit. Mai haviem sigut supersticiosos, però d'ara en endavant, el dia que trenquem un mirall... en comprarem un altre.

UNA INDISCRECIO

El que més ens va sorprendre del partit "Gràcia-Casal" fou la ressenya que en publicava la premsa i que assegurava que havia jugat Martorell.

Doncs... i el que a mitja tarda del diumenge es passejava per Tarragona amb la núvia de Martorell, qui era?

"El otro yo" o un del "segón reemplaç".

TORREJONCILLO! TORREJONCILLO!

En el partit entre els "amateurs" del "Casal" i la "Penya Tennis-Hoquei", el més destacat fou el "fenomenal" Torrejoncillo que promet molt, però que no dona tant.

El xicot, des del començament al final del partit, que totes les pilotes que anaven a "out" les anava a recollir, creient, potser, que qui les anava a cercar era el que tenia dret a posar-les en joc.

Menéndez, quan el partit ja acabava, va disgustar-se de l'afició del seu adversari i en un moment d'excitació se les va emprendre contra Torrejoncillo i a no ésser per la intervenció del "refere" hi hauria hagut un dia de dol a Tarragona.

Els dos anaren a descansar a la "tribuna". Potser des d'allí Torrejoncillo pogué adonar-se que era dels que van errats.

A MANCA D'EXPERIENCIA

Vinyeta diumenge passat anà a Gràcia, segons diu Forés, d'excursionista.

Al retorn, en baixar a Sant Vicens a refrescar, Vinyeta, el "novato", vegé un tren que es posava en marxa i jugant-se la vida, hi pujà.

Però quina desil·lució, pobre xicot, al veure que aquell "Carril" no anava a Tarragona, sinó a la ciutat dels "ganxets".

Un altre, s'hauria suïcidat, però Vinyeta, amb més calma que quan juga, feu una combinació i enlloc d'arribar a Reus feu cap a Tarragona, amb només tres hores de retard.

Ací, molts mal-pensats ja es creien que s'havia "perdut" pels voltants del Paral·lel.

I el pobre xicot estava esperant el tren, pecíficament, a Roda.

No es pot ésser bo per cap diner.

FUTBOL

TARRACO - CATALA CERVERA

Després d'unes dates inactives de l'equip tarragoní, aquest rebrà diumenge la visita del potent equip Català de Cervera.

El Cervera és ja conegut pel nostre públic per haver jugat una altra temporada en el torneig de

Lliga Catalana contra el desaparegut Gimnàstic.

El partit jugat a la primera volta en el terreny dels cerverencs, aquest acabà amb empat a dos goals.

Es per aquest motiu que diumenge es veurà un bell encontre.

L'equip del Tarraco sembla que serà el següent:

Telesforo, Aleu, Vergés, Fabre-

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat en
mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

gues, Vinyeta, Gómez, Llimona, Moreno, Pérez, Guasch i Pelegrí.

CICLISME

Forma que han quedat constituïdes les diferents Comissions de la "Unió Ciclista William Tarín del Casal d'Esports de Tarragona".

Secció Esportiva

Josep Boqueras, Miquel Sarobé, Josep Simó, Bonaventura Sanet i Joan Poy.

Velòdrom

J. Sanromà, J. Martí, S. Freixas, i R. Adam.

Propaganda i premsa

Martí Magrinyà i M. Sabater.

Excursions

M. Dattoli i J. Rebull.

Totes aquestes comissions seran presidides per Sebastià Masdeu.

El cap de les forces lleials del nord adreça una vibrant felicitació als combatents

Bilbao, 6. — Ha estat dirigida a les forces que operen al Nord la següent ordre del dia:

"Amb orguella d'estar al vostre front, vull per constar la meua felicitació pel vostre heroisme. Per a lluitar com avui ho heu fet és precis pertànyer a aquells que per damunt del fred i serà compliment del deure senten la fervor i l'entusiasme a l'entranya mateixa del vostre esperit. Homes com vosaltres han fet possible la victoriosa resistència de Madrid, la magnífica realitat d'un present que assegura un demà feliç. No importa els vostres noms. Sou el poble, va ferma decisió de conquerir la amb tota la grandiositat de la seva llibertat. Sou àrbitres dels vostres destins. Els avions de l'exèrcit popular us heu cobert una vegada més de glòria i afermat la vostra situació en l'esdevenidor. El vostre general, Francesc Llano de la Encomienda."

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

CAÇADORES

PULL-OVERS

el millor assortit

= ALSINA =

Unió, 27